Ankenævnet *for* Forsikring

Den 15. august 2018 blev i sag nr. 92302:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema modtaget i nævnet den 7/5 2018 har hun bl.a. oplyst:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Jeg kom løbende på DSB station i … i skumringen. Der var en række reklamerstande. I en af dem var reklamen fjernet og den var ny pudset. Jeg troede der var gennemgang og løb lige ind en tyk glasvæg, slog panden fik et blå øje. Slog venstre knæ og havde besvær med at gå derfra. Jeg må indrømme jeg var mere bekymret for hovedet end knæet. I første omgang sagde lægen det var gigt, men da det forsat gjorde ondt kontaktede jeg hende igen og hun henviste mig til sygehuset. Efter undersøgelse den 27.11.14 skriver lægen på sygehuset at der en stor menisk læsion i mediale ledkammer. Desværre gik der ca. 5 mdr. inden jeg blev opereret. i den tid belastede jeg højre knæ meget da jeg ikke kunne støtte på venstre ben. Senere forslog de at jeg skulle have et kunstigt knæ men det ville jeg ikke. Jeg har aldrig haft gigt og har aldrig været undersøgt for det. Jeg har [dyrket sport] uden problemer og været på [ture i udlandet]. Det er så slut med det, siden jeg fik skaden.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> En erstatning. Sagen har været indbragt for Arbejdsmarkeds Erhvervssikring, men de skriver at det ikke er muligt at få en sådan"

Hertil har selskabet i brev af 18/5 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Denne sag drejer sig om dækningen på en ulykkesforsikring. Vores medlem klager over, at vi har afvist at udbetale erstatning for følger, som er opstået efter et ulykkestilfælde.

Den 25. juni 2014 slog vores medlem sit hoved og knæ ind i en massiv plastafskærmning. Hun var ved sin læge den 9. juli 2014, og af journalen fremgår det, at knæet blev blåt et par dage efter ulykken. Ved undersøgelsen var knæet lidt hævet og varmt, og det var stadig misfarvet. Lægen konstaterede skurren i knæet, men der var også skurren i det andet knæ. Som diagnose har lægen skrevet 'L90 Knæledsartrose', men der blev også efterfølgende konstateret en menisklæsion.

Vi anerkendte den 30. september 2014 at ulykkestilfældet er omfattet af forsikringen og dækkede kr. 1. 714,02 til vores medlems behandlinger. Vi gav endvidere tilsagn om at dække varigt mén som følge af ulykkestilfældet, hvis méngraden minimum var 5 %.

Den 8. september 2016 fastsatte vi det varige mén til mindre end 5 %. Ved afgørelsen lagde vi vægt på, at de gener, vores medlem er plaget af, hovedsageligt stammer fra slidgigt og ikke menisklæsionen. De gener, som meniskskaden forårsager, svarer til en méngrad under 5%.

Da vores medlem var uenig i afgørelsen, indhentede vi en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, AES, idet vi jævnfør forsikringsbetingelserne 1.G.a og 5.1 benytter samme praksis ved bedømmelsen af en personskade.

AES fastsatte det varige mén til mindre end 5% den 31. august 2017, idet vores medlems gener ikke havde årsagssammenhæng til den anmeldte ulykke. I den forbindelse lagde AES vægt på, at der er konstateret degenerative forandringer i knæet, dvs. aldersbetingede forandringer, og at hændelsen ikke var egnet til at forårsage meniskskade i et rask knæ. AES siger dermed, at meniskskaden kun er opstået, fordi der var en forudbestående lidelse i knæet.

Da vi har anerkendt, at meniskskaden er dækket af forsikringen, indhentede vi en ny udtalelse fra AES jævnfør vores mail af 1. september 2017. Vi bad i den forbindelse AES fastsatte det varige mén, som meniskskaden – i sig selv – har medført.

Den 19. marts 2018 nåede AES frem til, at méngraden efter menisklæsionen er mindre end 5%.

Da AES således er enige med os i, at den anmeldte hændelse har forårsaget et mén, der er mindre end 5%, må vi fastholde, at vores medlem ikke har ret til erstatning for den anmeldte ulykke.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

I mail af 6/6 2018 har selskabet supplerende anført:

"Uanset om vores medlem løb ind i armeret glas eller en afskærmning af massiv plast (oplyst ved skadeanmeldelsen), er vores afgørelse vedrørende méngraden den samme.
Mailen af 04.06.18 giver os ikke anledning til yderligere bemærkninger."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder de lægelige oplysninger.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved vejledende udtalelse af 31/8 2017 vurderet klagerens varige mén efter ulykken til mindre end 5 % pga. manglende årsagssammenhæng. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"**Vurdering af varigt mén**
Flere af vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:
- [Klageren] slog venstre knæ og øje den 25. juni 2014, da hun gik ind i noget afskærmning af massivt glas eller plast, idet hun skulle købe billet hos DSB.
- Hun kontaktede egen læge den 9. juli 2014, hvor venstre knæ blev fundet hævet og varmt, og med lidt gul-blålig misfarvning samt skurren.
- Det fremgår af sagens øvrige lægelige oplysninger, at der ved efterfølgende MR-scanning af venstre knæ er fundet degenerative forandringer i menisk og brusk, men også en meniskskade.

Ved vurderingen af det varige mén har vi noteret os, at [klageren] i hendes beskrivelse af hændelsen til forsikringen lægger vægt på, at de gener hun har fra venstre knæ, er opstået ved hændelsen den 25. juni 2014.

Vi har i den forbindelse noteret os, at der i venstre knæ er fundet degenerative forandringer i menisk og brusk.

Det er dog vores vurdering, at den måde hændelsen er beskrevet på, ikke er egnet til at forårsage en meniskskade i et rask knæ.

På baggrund heraf er det vores vurdering, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen og de nuværende gener, som må skyldes andre forhold.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 25. juni 2014 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent grundet manglende årsagssammenhæng."

Da selskabet havde anerkendt, at klagerens meniskskade var omfattet af forsikringen, indhentede de en ny vejledende udtalelse, hvor de bad Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at fastsætte det varige mén, som meniskskaden i sig selv havde medført. Den 19/3 2018 nåede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring frem til, at menisklæsionen havde medført et varigt mén på mindre end 5 %. Af udtalelsen fremgår det bl.a.:

"**Varigt mén**
Ny vurdering af varigt mén
Det varige mén er mindre end 5 procent

I har i brev af den 1. september 2017 anmodet om genvurdering af det varige mén og i den forbindelse bedt os om, at vurdere det varige mén for følger efter skaden på venstre knæs menisk.

Vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering er:
- [Klageren] slog den 25. juni 2014 venstre knæ, da hun gik ind i en afskærmning.
- Den 9. juli 2014 kontaktede [klageren] egen læge, hvor det venstre knæ blev fundet hævet og misfarvet.
- En MR-scanning af venstre knæ viste degenerative forandringer samt en læsion på menisken.

Vi har ved sagens vurdering lagt vægt på, at [klageren] aktuelt har gener i form af smerter i venstre knæ ved belastning.

Vi har lagt vægt på, at der objektivt er fundet nedsat bevægelighed af venstre knæ, skurren, ømhed på indersiden af venstre knæ, ingen løshed af venstre knæled, hævelse af knæet samt 1 cm muskelsvind på venstre læg. Herudover blev [klagerens] gang fundet let haltende.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt D.2.7.4 vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, let muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 procent.

Efter tabellens punkt D.2.7.7 vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 procent.

Vi vurderer, at [klagerens] aktuelle gener svarer til ovenstående tabelpunkt.

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at MR-scanningen viste degenerative forandringer i venstre knæ.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, selvom disse ikke har været symptomgivende.

Vi finder i samråd med vores lægekonsulenter, at de degenerative forandringer har bidraget til [klagerens] aktuelle venstresidige knægener, og at de skaderelaterede gener alene kan begrunde et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Vi vurderer derfor nu det varige mén isoleret set som følge af hændelsen den 25. juni 2014 til skønsmæssigt mindre end 5 procent."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"**2. ULYKKESTILFÆLDE**

- del af ulykkesforsikringen

1. Hvad forsikringen dækker?

Forsikringen giver ret til erstatning ved et ulykkestilfælde. Ulykkestilfælde betyder en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

…

For at få dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

2. Forsikringen dækker ikke disse skader:

Forsikringen dækker ikke:

a. Sygdom mv.:

…

- Ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er sygdom eller en bestående lidelse
- Forværring af et ulykketilfældets følger der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen
- Skader som følge af nedslidning og belastning over tid

…

En bestående sygdom eller lidelse giver ikke en højere erstatning end uden en sådan sygdom eller lidelse."

<u>Nævnet udtaler:</u>

Klageren har anmeldt, at hun den 25/6 2014 slog venstre knæ og fik et blåt øje, da hun gik ind i en massiv afskærmning af glas. Hun konsulterede egen læge den 9/7 2014, hvor knæet blev fundet lidt hævet og varmt. Lægen konstaterede skurren i knæet. Som diagnose har lægen i journalen anført "L90 knæledsartrose", men der blev efterfølgende også konstateret en menisklæsion i venstre knæ.

Selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse med henvisning til, at det varige mén efter uheldet er mindre end 5 %, og at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens venstresidige knægener.

Sagen har været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som i vejledende udtalelse af 31/8 2017 har vurderet klagerens varige mén efter hændelsen til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har blandt andet lagt vægt på, at uheldet, som dette er beskrevet i sagens akter, ikke er egnet til at medføre en meniskskade i et rask knæ. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har noteret sig, at der er fundet degenerative for-

andringer i menisk og brusk, og har på denne baggrund vurderet, at klagerens nuværende venstresidige knægener må skyldes andre forudbestående forhold.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har den 19/3 2018 foretaget en genvurdering af sagen, og har vurderet det varige mén efter skaden på klagerens venstre knæs menisk skønsmæssigt til mindre end 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har blandt andet lagt vægt på, at der objektivt er fundet nedsat bevægelighed af venstre knæ, skurren, ømhed på indersiden af venstre knæ, ingen løshed af knæleddet, hævelse samt 1 cm muskelsvind på venstre læg. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat det varige mén med udgangspunkt i den vejledende méntabels punkt D.2.7.7, hvorefter læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelig og eventuelt indeklemningstilfælde fastsættes til 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fundet, at de forudbestående degenerative forandringer har bidraget til klagerens knægener, og har på den baggrund fastsat de direkte følger efter skaden til skønsmæssigt mindre end 5 %.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelser, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat det varige mén efter hændelsen til mindre end 5 %. Det bemærkes, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger som skyldes bestående sygdom.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand